

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. N 311.

Tredie Session.

91de Møde.

Fredagen den 5te Marts.
(Fortf.)

Grundtvig (forf.): Hvad nu angaaer den Paaastand, at her ikke skulde være skjellig Grund til at anerkjende Lodsoldermand Bergmans Indfødsret, da skulde jeg mene, at, hvad enten man blot vil holde sig dertil, at han, skjøndt født i Bergen, er født af danske Forældre, og det paa den Tid, da Bergenserne havde den samme danske Indfødsret som Kjøbenhavnerne, og at han allerede længe er bosat i Danmark, eller man tillige vil see hen til, hvad Fredstractaten med Sverrig 1814 har bestemt om saadanne Dannskødte i Norge, er der skjellig Grund til at anerkjende hans Indfødsret, naar der kun kan findes en Form, hvorunder det passende kan gøres, og det troer jeg da er den, som jeg har foreslaaet, nemlig en Overgang til Dagsordenen, under den udtryffelige Forudsætning, at den Paaagjældende har Indfødsret, det være sig nu saaledes, som jeg helst ønskede, med udtryffelig Erklæring af, at det er, fordi han er født af danske Forældre og bosat i Danmark, eller kun ligefrem simpelthen ved at sige, at han har dansk Indfødsret. Nu er det vistnok saa, at Juristerne kunne indvende, og at Somme af dem ville indvende, at en saadan Anerkjendelse ikke vilde have juridisk Gyldighed. Jeg skal ikke indlade mig paa enten at bekræfte eller benægte dette, men jeg skal gøre opmærksom paa, at den Paaagjældendes Ansøgning, som han selv forklarer, ingenlunde er foraarsaget ved, at hans Indfødsret er dragen i Tvivl enten af Administrationen eller af Communalbestyrelsen, da meget mere den Tvivl, der en Stund havde været om, hvorvidt han kunde opføres paa Valglisten, er bleven hævet; men den eneste Grund,

som han selv anfører, hvorfor han henvender sig til Rigsdagen, er den, at Rigsdagstidenden havde vakt en Tvivl hos ham om, at Rigsdagen maaskee vilde anerkjende hans Indfødsret, og Alt hvad han ønsker, vil altsaa være opnaaet derved, at Rigsdagen udtrykker en saadan Forudsætning, som lærer ham, at hvad der ellers kan have staaet i Rigsdagstidenden kun er Udtrykket af en enkelt Talers Mening og ikke Thingets. Jeg skal derfor fremdeles anbefale Thinget ved en saadan Dagsorden at tilfredsstille en Mandes Ønske, med Hensyn til hvem der jo ikke hos Nogen af dem, jeg har hørt, ikke heller hos dem, der ved Siden af mig i Udvalget have betragtet Sagen, er mindste Tvivl om, at hvis han ikke allerede havde dansk Indfødsret, saa burde han have den.

Ordføreren (Herrild): Jeg skal nærmest henvise til Betænkningen; der findes udtrykt de Grunde, som have foranlediget Udvalgets Fleertal til ikke at kunne samstemme med det ærede Medlem for Præsto Amts 4de Valgkreds (Grundtvig), som nys havde Ordet. Jeg skal blot i Anledning af den ene Bemærkning, som han gjorde, hvorved han lagde en særdeles Vægt paa, at den Paaagjældende er født af danske Forældre, tillade mig at bemærke, at saavidt jeg kan erindre fra den Tid, jeg saa Documenterne, forbleve hans Forældre i Norge, og de maae altsaa gaae ind under samme Kategorie, som alle andre norske Indvaanere, og altsaa betragtes lige med dem, der ere fødte i Norge, og den Omstændighed, at de ere fødte i Danmark, kan derfor efter min Mening ikke i dette Stykke have nogen særlig Indflydelse, hvorimod det vil være Fortolkningen af Bestemmelsen i Fredstractaten om, hvorledes der skal forholdes med det særskilte Individ, hvorpaa der i dette Til-